

да видите леки сърни и грабливи орли; а отъ тамъ нагорѣ, ште влѣзете въ една страна, дѣто нѣма нито растениа, нито жива душа.

Колко са хубави и разговорни планински ти потоци, колко је бистра и студена тѣхна та вода! Тии ставатъ отъ ледници ти, които се топетъ и текатъ на струички, които едва се познаватъ; нѣ послѣ тиа струички се събиратъ, та става шуморливий и бързий потокъ, който тò се извиа като сребърна ивица, то скача отъ брѣгъ на брѣгъ, тò се скрива въ тъменъ долъ и пакъ излиза на явѣ, тò шумоли по камене ти, тò се спушта на долу дързоотно и бързо, доклѣ стигне до равно поле и земе да върви на кротка рѣка.

Ако нѣма бурна на планина та, тогава колкото повече се искачовате, толкова повече бива тихо наоколо. На самий връхъ, верѣдъ вѣчни ти снѣгове и ледове, дѣто слънчови ти лучи се отгласковатъ отъ снѣжно то поле, та не може да гледа човѣкъ, царова голѣма тишина; само, ако търколите нѣкой камень съ нозѣ тѣ, ште се чуе тропотъ наоколо. Следъ малко отеднажъ се чуе страшенъ гърмежъ, който се повтори отъ планинско то ячение; вамъ ште се стори, че планина та се тресе, та питате водачъ тѣ: „што је това?“ — А той ви отговаря: „това је прѣспа.“ Единъ много голѣмъ късъ отъ снѣгъ, който се је откъсналъ отъ висине то, повлѣклъ је съ себе си камене, а по-долу дрѣвета, стада, людие и дору овчарски колиби и се спушта надолу по планина та. Пази Боже, да удари на нѣкое село, ште зарови и къшти и людие! Прѣспити се късатъ отъ планини ти най-много пролѣтъ, заштото снѣгъ тѣ, што је падналъ прѣзъ зима та, зима да се топи отдолу.

Нѣ, ако надвиете на всички ти тиа мѣки и страховие, и се въскачите най-сетнѣ до високо то планинско равниште, дѣто водачъ тѣ ште ви покани да посѣднете на нѣкой камень, да похапнете и да си починете, ште останете много благодарни. Ако и да је тамъ доста студено и отъ малко ходение да се уморивате, срѣдце то ви да тупа често и да дихате бържѣ; нѣ вамъ ште је леко и приатно и много ште се радовате на величествената картина. Около васъ са скали, снѣжни полѣни и ледници; навсѣдѣ се видатъ пропасти и долове; надалече се извишаватъ връхове отъ други планини, тò тъмни, тò лилекови, тò шипкови, тò сребърни; а долу далече десетъ часа се показова зелено поле, коѣто се простира между планини ти: рѣки ти, што ль-